

ТАКТИЧКЕ ВЕЖБЕ СА БОЈНИМ ГАБАЊЕМ

РЕЗЕРВИСТИ НЕ ШТЕДЕ МЕТЕ

Након вишедневне обуке у сремскомитровачкој касарни и полигонима у њеној непосредној близини припадници резервног састава 2. механизоване чете 16. механизованог батаљона Прве бригаде Копнене војске обрели су се на Аутоматизованом тенковском стрелишту „Орешац”, где су механизовани водови извели тактичке вежбе са бојним гађањем

Ч десетак дана пред излазак на терен савладана је тематика индивидуалне и колективне обуке. Стални чланови борбених возила пешадије БВП М80А, командири, возачи, оператори-нишанџије и искрцни део – стрелци, пушкомитраљесци и снајперисти – понављали су и утврђивали знања стечена на служењу војног рока, али и стицали нова, претачући их упорним вежбањем у вештине.

У неколико дана боравка на стрелишту изведена су гађања из личног наоружања, припремна и школска гађања наоружањем оклопних јединица и бојна гађања механизованих одељења, а затим су уследиле тактичке вежбе са бојним гађањима механизованих водова.

Против ветра и врућине

Дува вршачким крајем сваки дан – кажу 25 сати од 24. Пре неки дан олуја са кишом, право невреме. Шаторе су, да не одлете, држале и старешине и војници. Средина је септембра, температура око 32 подеока, а у борбеном возилу пешадије, са затвореним поклопцима и мотором у раду, и којих десетак степени виша. На стрелишту са циљевима подно Велике и Мале Тоболице, омаленог јужнобанатског брега, узвисине, све је спремно за почетак вежбе и гађања. Чека се наређење командира механизоване чете поручника Немање Ђорђевића, руководиоца вежби и гађања, и сигнал за почетак.

Већ први пројектили испалиени из двадесетмилиметарског топа и кратки митраљески рафали из спрегнутог митраљеза наговештавали су да са резервистима неће бити шале. Погођене мете падале су једна за другом, а недуго са сасушене траве око њих почео је да се уздиже дим и појављују пламени језици.

Гађа се с кратких застанака, времена тек толико да нишанџије „дотерају“ кончаницу нишанске справе на циљ и испале пројектил.

Командант механизованог батаљона мајор Радоја Адамовић

Буде понеки и промашај, подбачај или пребачај. Ипак, то се поправља наредним испалиеним пројектилом. Све то под будним оком команданта батаљона мајора Радоја Адамовића.

– Сва лица из резервног састава ове јединице, сви из околине Срема који је и претходних година познат по веома добром одзиву на војну вежбу, и раније су војни рок служила у оклопним и механизованим јединицама, па није било никаквих потешкоћа током ове обуке – каже мајор Адамовић истичући задовољство садашњим одзивом и озбиљним, преданим радом целокупног састава.

– Ово је доказ да смо претходних дана урадили одличан посао. Имамо способну и обучену јединицу.

Ма, какви тешко!

Уследила је команда „са искрцавањем почињи“. Кроз отворена врата на БВП-у, излећу стрелци, пушкомитраљесци, снајперисти заузимајући погодан положај за отварање ватре. Нико не би рекао да се ради о тридесетогодишњацима. Крећући

Заменик командира механизоване чете резервни поручник Славко Бајић

се у скоковима, од положаја, до положаја ни они ни мало не заостају у погоцима од колега, нишанџија, сталних чланова посаде.

– Војници резервног састава су одлично оспособљени. Спреман сам да уз њих и са њима извршим сваки постављен задатак. – тврди заменик командира механизоване чете резервни поручник Славко Бајић, коме је ово десети боравак на војној вежби.

– Има оних који седе по кафићима и коментаришу позиве на војне вежбе на свој начин. Као што се види, ми знамо зашто смо овде.

– Ма какви тешко! – одговара наш питање војник Саша, са четири

војне вежбе „на конту” и додаје – односи између војника и старешина су одлични, другарство за пример. Јесте, помало тешко пада одвојеност од породице, деце, али и то се превазиђе уз свакодневан организован рад.

У десетак минута, колико траје програмирано гађање једног механизованог вода, од 36 постављених мета – циљева остао је тек по који непогођен. Ништа за то. Да се крене даље с покретом, да се јуриша, не би остао ниједан, сложни су сремскомитровачки резервисти.

– Иако је Прва бригада Копнене војске тежишно професионална и бави се обуком професионалних припадника,

резервни састав представља њен врло значајан део. Изузетно је значајно обучавати лица из резервног састава. Двадесет први век доноси изазове различитих врста и нема се баш толико времена да се јединице мобилишу, да се обучавају.

Према томе, имати припаднике резервног састава у одређеној кондицији, да могу да одговоре успешно на претње, да за кратко време обуку униформу и буду спремни за употребу, од изузетног је значаја – рекао је командант Прве бригаде Копнене војске бригадни генерал Жељко Петровић након извршених тактичких вежби са бојњима гађањима. ■

Будимир М. ПОПАДИЋ

